

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2017 / 06 / ... / 21 FEBRUARI 2017**

Inzake ..., wonende ..., bijgestaan door ..., advocaat te ..., en ..., advocaat te ...,

Verzoekende partij

Tegen ..., ..., ..., vertegenwoordigd door ..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 19 december 2016 heeft ... beroep ingesteld tegen de beslissing van 24 oktober 2016 van de Raad van Bestuur van ... waarbij hem de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vastbenoemd leraar ... aan het ... te

Nadat ..., directeur ..., op 3 maart 2016 bij de algemeen directeur van de Scholengroep melding doet van een aantal door haar vastgestelde onregelmatigheden met betrekking tot ..., vraagt de algemeen directeur op 16 maart 2016 de Onderzoeksceel van het GO! een onderzoek te voeren naar de volgende punten:

- het welbewust en systematisch weigeren om de vigerende procedures met betrekking tot bestellingen te volgen;

- het bestellen van grote hoeveelheden verbruiksgoederen, om met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid deze niet voor de school maar wel voor persoonlijk gebruik te benutten (onder meer voor het prepareren van een kerstmenu aan €35/p.p.);
- het meenemen van kostbaar materiaal uit de school;
- het aankondigen van een langdurig ziekteverlof bij de cursisten en hen daarbij te adviseren zich niet terug in te schrijven in de school.

Dit onderzoek resulteert in een onderzoeksrapport van 28 juni 2016.

Onder verwijzing naar de door de directie van het ... vastgestelde onregelmatigheden, beslist Raad van Bestuur van de Scholengroep op 2 mei 2016, na ... in dat verband te hebben gehoord, om hem preventief te schorsen met ingang van 3 mei 2016 en om een tuchtonderzoek in te stellen.

Met een aangetekende brief dd. 1 juli 2016 wordt ... door de algemeen directeur uitgenodigd om zich op 24 oktober 2016 in het kader van de tuchtstraf van 'het ontslag' voor de Raad van Bestuur van de Scholengroep te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

“1. Ondanks het feit dat u daartoe verschillende malen door ..., toenmalig TAC, werd aangemaand, de procedure voor het bestellen van verbruiksgoederen, waarbij de chefs zelf hun bestellingen kunnen doen bij de leveranciers, maar vooraf de bestelbonnen en de lesvoorbereiding (dit is het menu) moeten doormailen aan de TAC en de controleur van de bestellingen, niet te hebben gevolgd, waardoor het voor de TAC en de controleur van de bestellingen (...) onmogelijk wordt na te gaan of de verbruiksgoederen die u kocht, wel effectief voor uw lessen bestemd waren.

2. Bij herhaling verbruiksgoederen in het ... te hebben besteld die niet of niet volledig verwerkt werden in de lessen in het centrum en die dus een anderen bestemming kregen:

- (...).

3. Eind 2015 een Paco Jet-ijsmachine en een Roner-toestel (om te garen) zonder daarvoor de toestemming te hebben gevraagd uit het ... te hebben meegenomen.

4. Begin januari 2016 (vermoedelijk op 4 januari 2016), op een dag dat u geen les diende te geven allerlei goederen (potten en pannen) in uw wagen te hebben geladen en dus te hebben meegenomen.

5. Door bewust eind december 2015 een aantal onoordeelkundige uitspraken te doen – melding dat u in september 2016 uw uren zou verliezen en een bureaujob zou krijgen of overgeplaatst worden naar een andere vestigingsplaats, melding dat u de volledige tweede semester afwezig zou blijven, melding dat u zou vervangen worden door een collega waarvan u wist dat de cursisten samenwerking met betrokkene absoluut niet zagen zitten – er voor verantwoordelijk te zijn dat een 40-tal cursisten zich in januari niet inschreven voor de tweede semester. “

Na de hoorzitting van 24 oktober 2016 beslist de Raad van Bestuur van de Scholengroep aan ... voor de bewezen bevonden tenlasteleggingen de tuchtstraf van ‘het ontslag’ op te leggen. Die beslissing wordt hem ter kennis gebracht met brief die aangetekend wordt verstuurd op 30 november 2016.

Tegen deze beslissing tekent ..., namens ..., beroep aan bij de Kamer van Beroep met een ter post aangetekende brief dd. 19 december 2016.

2. Het procedureverloop

... heeft namens verwerende partij met een e-mail dd. 4 januari 2017 het administratief dossier ingediend.

... heeft namens verwerende partij met een aangetekende brief dd. 3 februari 2017 een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 22 december 2016 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De rechtsgeldigheid van de beroepen beslissing

4.1.1. De verzoeker stelt dat de beroepen beslissing genomen is met miskenning van ‘twee essentiële vormvereisten’ inzake de besluitvorming binnen de Raad van Bestuur. Vooreerst laten de stukken die hij mocht ontvangen hem niet toe na te gaan of het vereiste aanwezigheidsquorum werd bereikt: hij ontving een beslissing die ondertekend was door de algemeen directeur maar die niet vermeldde hoeveel leden van de Raad van Bestuur aanwezig waren bij de beraadslaging. Vervolgens laten die stukken hem ook niet toe na te gaan of de beslissing genomen werd door de leden van de Raad van Bestuur die zijn verhoor hadden bijgewoond.

4.1.2. De verwerende partij verwijst naar het proces-verbaal van het verhoor, dat de verzoeker heeft ontvangen. Daarop zijn de leden van de Raad van Bestuur, die aanwezig waren bij het verhoor, vermeld en de beroepen beslissing is gedurende dezelfde vergadering genomen, na het verhoor en met een geheime stemming die unaniem was.

4.2. De Kamer van Beroep stelt vast dat het proces-verbaal van verhoor, dat de verzoeker ontvangen heeft, de namen vermeldt van de leden van de Raad van Bestuur die bij het verhoor aanwezig waren en dat hij daar geen kritiek op gegeven heeft. De verwerende partij heeft voorts in de procedure voor de Kamer van Beroep de aanwezigheidslijst van de vergadering van 24 oktober 2016 bij het dossier gevoegd. Daaruit blijkt dat drie leden van de Raad van Bestuur “verontschuldigd” waren en dat zij dus niet deelgenomen hebben aan de beraadslaging over de tuchtstraf. Ervan uitgaand dat de overgelegde aanwezigheidslijst voor de gehele vergadering geldt, zouden die personen mogelijks ook het verhoor niet bijgewoond hebben. De schijnbare contradictie tussen het proces-verbaal van verhoor en de aanwezigheidslijst is voor de onderhavige zaak evenwel niet relevant, aangezien de voorliggende stukken van het dossier in ieder geval aantonen dat a) dat, getoetst aan artikel 21, §1 en 24, §1 van het Bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs, het aanwezigheidsquorum voor de vergadering bereikt was en b) dat alle leden die over het beroepen besluit hebben beraadslaagd en beslist ook het verhoor hebben bijgewoond.

4.3.1. De verzoeker acht het beroepen besluit voorts ook onregelmatig omdat de Raad van Bestuur in strijd met artikel 19, §7 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991) geen getuigen heeft opgeroepen en gehoord in zijn aanwezigheid. Hij stelt dat hij in zijn verweerschrift gevraagd heeft om ‘navraag te doen’ bij bepaalde personen -de uitbaters van ... en om de cursisten te horen, maar dat de Raad van Bestuur op zijn verzoek niet ingegaan is of telefonisch contact genomen heeft.

4.3.2. De verwerende partij betoogt dat de verzoeker niet uitdrukkelijk de vraag geformuleerd heeft om getuigen te horen, aangezien hij enkel in het kader van de procedure van preventieve schorsing erop gewezen heeft dat ‘navraag kon gedaan worden’ bij bepaalde personen. Dat is geen vraag tot getuigenverhoor in het kader van deze tuchtzaak.

4.4.1. Artikel 19, §7 van het besluit van 22 mei 1991 verplicht de Raad van Bestuur om “op verzoek van de betrokkene” getuigen te horen. Om die verplichting op te wekken volstaat het niet dat de betrokkene verwijst naar onduidelijkheden in het onderzoek of dat hij erop wijst dat bepaalde personen een verduidelijking kunnen aanbrengen -wat voor de Raad van Bestuur een reden kan zijn om ambtshalve deze personen als getuige op te roepen-, maar is vereist dat aan de Raad van Bestuur een formele vraag wordt gericht, met identificatie van de personen die de betrokkene voor de tuchtoverheid wil zien verschijnen.

4.4.2. Terecht stelt de verwerende partij dat de verzoeker naar aanleiding van zijn verhoor geen dergelijke vraag aan de Raad van Bestuur geformuleerd heeft. Het middel is niet gegrond.

4.5. De verzoeker vindt het eigenaardig dat de tuchtstrafbeslissing genomen werd op dezelfde dag van zijn verhoor, wat de vraag oproept of er wel terdege rekening gehouden werd met zijn verweer. Hij heeft de indruk dat de beslissing reeds genomen was op het ogenblik van zijn verhoor, wat volgens hem blijkt uit het feit dat zijn verweermiddelen in wezen niet beantwoord werden, zoals zijn bedenking

omtrent de factuur van 9 december 2015 over zijn bestelling bij de firma Daardoor werden zijn rechten van verdediging miskend.

4.6. Daargelaten de vaststelling dat de Kamer van Beroep over dezelfde bevoegdheid beschikt als de Raad van Bestuur en dat zij aldus leemten in het besluitvormingsproces -zoals de miskenning van de rechten van de verdediging- kan rechtzetten, volgt de Kamer de redenering van de verzoeker niet. De beroepen beslissing blijkt wel degelijk rekening gehouden te hebben met zijn verweer: zo verwijst het besluit bijvoorbeeld uitdrukkelijk naar het medisch attest van 17 juli 2015 dat de verzoeker met zijn verweer neerlegde. En het door de verzoeker aangehaalde “voorbeeld” (de bestelling bij bvba ... d.d. 8 december 2015) bewijst zijn stelling niet: de Raad van Bestuur hoefde immers niet in te gaan op het voorgelegd attest omdat dit attest betrekking heeft op een *factuur* van 9 december 2015, terwijl het onderzoeksverslag steunde op een *leveringsnota* van 9 december 2015 en de bvba ... verklaarde dat de vermelde leveringsdatum “altijd” de correcte datum is.

5. De grond van de zaak

5.1. De verzoeker betwist in hoofddorde de eerste en de tweede tenlastelegging. De eerste tenlastelegging zou hem niet als tuchtfeit aangerekend kunnen worden omdat het niet nakomen van de voorgeschreven procedures in verband met het plaatsen van bestellingen gedurende het eerste semester van het schooljaar 2015-2016 te wijten is aan zijn gezondheidstoestand. In de voorgaande jaren heeft hij de voorschriften wel nageleefd. Hij heeft ook nooit met opzet zijn bestellingen niet doorgegeven aan de administratie. Hij brengt ook in herinnering dat niet hij, maar de tuchtoverheid de nodige bewijzen moet voorleggen, hetgeen de tuchtoverheid niet doet: de Raad van Bestuur formuleert alleen maar een vermoeden dat het niet naleven van de bestelprocedure gericht was op verrijking, terwijl hij met zijn manier van doen - alle energie besteden aan de lessen en administratieve taken veronachtzamen- helemaal geen frauduleuze bedoelingen had. Wat de tweede tenlastelegging betreft stelt hij dat de Raad van Bestuur niet ondubbelzinnig en concreet bewijst dat hij in december 2015 etenswaren voor eigen profijt zou aangekocht hebben; hij heeft voor al de aankopen die hem worden aangerekend een

uitleg: in het eerste deel van het semester worden goedkopere producten aangekocht om in de maand december de duurdere producten en meer soorten te bestellen om aldus feestmenu's te bereiden en het krediet van de cursisten voor dat semester op te gebruiken; hij heeft aangetoond en zijn leerlingen bevestigen dat de 'grammages' niet overdreven waren; hij heeft een portie veenbessen nooit gekregen waardoor de volgende week opnieuw besteld moest worden; menu's bestaan niet altijd uit drie gangen, maar soms uit vier of vijf; soms werden facturen ten onrechte op zijn naam geplaatst en namen partners deel aan de lessen; hij heeft wel degelijk meegewerkt aan benefietavonden en feesten. Hij besluit dat hij tijdens zijn interview met de onderzoekscel van 17 juni 2016 alle aantijgingen weerlegd heeft en het dossier bevat geen tegenbewijs.

5.2. De verwerende partij verwijst naar het verslag van de onderzoekscel en stelt dat het beroepen besluit elke kritiek van de verzoeker op dat verslag beantwoord heeft. Zij betoogt in essentie a) dat de verzoeker de procedure die controle mogelijk maakt niet nageleefd heeft terwijl het excuus dat de verzoeker daarvoor aanvoert niet opgaat omdat de procedure "slechts een minimale administratieve belasting met zich brengt" en b) dat het niet-volgen van de procedure hem toeliet hoeveelheden ten eigen bate voedsel te bestellen op kosten van de school. De twijfel die de verzoeker probeert te zaaien is doorzichtig en bracht de onderzoekscel tot de conclusie dat zijn reconstructie van de menu's, klaargemaakt in december 2015, "grote vraagtekens" liet bestaan.

5.3.1. De verzoeker betwist het bestaan van de eerste tenlastelegging niet: hij heeft, ondanks aanmaning, de nieuwe sinds september 2015 voorgeschreven procedure voor de bestelling van goederen en met name de verplichting om zijn lesvoorbereiding/menu's en de bijhorende bestelbons door te mailen aan de TAC en de controleur der bestellingen niet gevolgd; en door die handelwijze konden de bevoegde organen niet nagaan of de aangekochte verbruiksgoederen effectief voor de lessen van de verzoeker bestemd waren.

5.3.2. De verzoeker betwist wel het tuchtrechtelijk karakter van de feiten omdat zijn gezondheidstoestand niet optimaal was.

De Raad van Bestuur heeft wat dat betreft volkomen terecht gewezen op de zeer geringe (bijkomende) inspanning die het doormailen van de menu's en de bestelbonnen bovenop het lesgeven vergde, zodat het medisch probleem waar de verzoeker naar verwijst geen verschoningsgrond voor de inbreuk kan vormen. Er kan inderdaad geen ernstige reden bedacht worden waarom een zieke leraar, die er blijk van geeft voldoende krachten te hebben om in het kader van zijn lesvoorbereiding menu's te bedenken, te noteren welke producten hij daarvoor nodig heeft en zulks doorgeven aan de leverancier en die daarnaast nog zelfstandig een eigen menu aanbiedt, die menu's en de bijhorende producten niet zou kunnen doormailen naar het bestuur.

Voorts kan de vraag of de negatie van de richtlijnen intentioneel gebeurde - met name om een mistgordijn op te trekken rond de bestellingen die hij plaatste - dan wel het gevolg is van een eigengereide opstelling of gewoon nalatigheid onbesproken blijven: het volstaat vast te stellen dat de verzoeker de op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen. En aangezien die verplichtingen er precies toe strekken het bestuur in staat te stellen de aankoop van goederen voor de cursussen van de leerlingen correct te laten verlopen -er eigenlijk de enige toetssteen voor vormen- is de overtreding van de verzoeker op zich een ernstige tekortkoming. Het eerste tuchtfeit is bewezen.

5.4. Het tweede tuchtfeit betreft het bestellen van verbruiksgoederen die niet of niet volledig verwerkt werden in de lessen in het centrum en die dus een andere bestemming kregen. In eerste instantie gaat het om feiten uit december 2015 - tenlasteleggingen a tot d-; in de tenlasteleggingen 2e tot 2i gaat het om feiten uit de jaren 2010 tot 2014.

De verzoeker heeft tegenover de onderzoekscel (verslag, pag. 17) "ontkend dat hij ooit bestellingen heeft geplaatst van gebruiksgoederen voor eigen gebruik. Hij stelt dat hij nooit gestolen heeft van het CVO of van het budget van zijn cursisten." Hij heeft dat standpunt sindsdien aangehouden.

Terecht stelt de verzoeker dat de bewijslast omtrent tuchtfacten bij de tuchtverheid berust. Te dezen dient daarbij evenwel een belangrijke nuance

aangebracht te worden, aangezien de verzoeker er door zijn eigen handelen voor gezorgd heeft dat de school niet kon controleren welke goederen er voor de leerlingen bestemd waren: hij diende geen lesvoorbereidingen (menu's) met de bijhorende bestelbonnen in bij de verantwoordelijken en verhinderde aldus zelf elke controle. Zo heeft de onderzoekscel kunnen vaststellen dat de verzoeker “in het eerste semester van dit schooljaar geen moduleplanning, geen ‘geziene leerstof’ geen agenda, geen cursus” had (onderzoeksverslag, pag.11-12 en 20). Door het ontbreken van de noodzakelijke input in de controleketen diende de tuchtoverheid derhalve, om na te gaan of de verzoeker correct gehandeld heeft, de ingekomen facturen en leveringsnota's te toetsen aan de menu's die de verzoeker zelf tijdens het onderzoek kon reconstrueren en mogelijks naar zijn hand zetten. De Raad van Bestuur heeft zijn mening daarover uiteengezet bij het aanwijzen van de tenlastelegging 2d en de Kamer van Beroep vindt zich volledig in die redenering. Een en ander betekent dat het bewijs van de concrete overtredingen benaderd kan worden vanuit de vraag of de uitleg die de verzoeker geeft voor de grote hoeveelheden voedingsmiddelen die aan de school geleverd werden, in redelijkheid aannemelijk is. Niet onbelangrijk in dat onderzoek is de algemene vaststelling dat de verzoeker zelf tegenover de onderzoekscel bevestigd heeft “dat hij eerder kleine porties klaarmaakt met zijn cursisten” (verslag, pag. 17, 22 en 26-27) dat hij “jaarlijks een kerstmenu maakt dat hij particulier aanbiedt” en dat hij de goederen daarvoor koopt in een bevriend bistro ... maar dat hij daarvoor geen facturen kan voorleggen (verslag pag. 17 en 19).

5.4.1. De onderzoekscel heeft samen met de verzoeker de klaargemaakte menu's van december 2015 gereconstrueerd op basis van de facturen voor aankoop van vlees en vis uit december 2015. De ondervragers hebben kunnen vaststellen dat de verzoeker tijdens zijn verhoor “zichtbaar naar een geloofwaardige samenstelling van de menu's zocht met geloofwaardige ‘grammages’ op basis van de aangekochte hoeveelheden” (onderzoeksverslag, pag. 20). En na een uiterst gedetailleerd onderzoek van de informatie van de verzoeker (verslag, pag 19 tot 32) hebben zij besloten dat ‘er enkele grote vraagtekens bleven’, inzonderheid met betrekking tot de aankoop van 20 kg veenbessen in dezelfde maand, de aankopen van woensdag 9 december 2015, die ook terug te vinden zijn op het kerstmenu dat hij particulier te koop aanbiedt en de hoeveelheid rauwe ganzenlever die in december 2015 werden

aangekocht. De Raad van Bestuur heeft op grond van de conclusies van het onderzoeksverslag voor het bewijs van de tenlasteleggingen 2a, 2b en 2c een redengeving uitgeschreven die de Kamer van Beroep bijvalt.

De uitleg die de verzoeker in zijn beroepsschrift aanvoert met betrekking tot de levering van grote hoeveelheden veenbessen -met name dat een levering niet zou gebeurd zijn- is niet geloofwaardig, al was het maar omdat de leveringen bij het binnenkomen in de school gecontroleerd worden (pag. 9 verslag); de uitleg van de verzoeker over de levering van hertenfilet en ganzenlever op 9 december 2015 wordt tegengesproken door de consistente uitleg van de bvba ... (verslag pag. 23).

5.4.2. De tenlastelegging 2d is een overkoepelende tenlastelegging waarin uiteengezet wordt dat het mistgordijn dat de verzoeker heeft opgetrokken het ‘bijna onmogelijk’ maakt om onregelmatigheden inzake het gebruik van voedingsmiddelen in de school vast te stellen, en dat de onderzoekscel, ondanks de mogelijkheid die de verzoeker had om zijn menu’s te reconstrueren in functie van de leveringsnota’s, toch nog tot de conclusie komt dat “diverse goederen of minstens een deel ervan een andere bestemming gekregen hebben dan het CVO”. De Raad van Bestuur heeft in deze algemene bespreking ook geantwoord op de middelen van verweer die de verzoeker had uiteengezet. De Kamer van Beroep valt die gehele uiteenzetting van de Raad van Bestuur bij. En de Kamer van Beroep stelt zelf vast dat de verklaringen waarmee de verzoeker poogt aan te tonen dat hij een ruimer publiek bereikte dan zijn cursisten (partners, feesten) algemeen en dus niet relevant zijn. Minstens mocht verwacht worden dat de verzoeker het meerverbruik dat dergelijke activiteiten kon rechtvaardigen zou koppelen aan bepaalde cursusdagen.

5.4.3. De aan de verzoeker ten laste gelegde aankopen in de jaren 2010 tot 2014 - opgenomen als tenlastelegging 2e tot 2i - zijn het gevolg van de door de onderzoekscel -op aangeven van directrice ... in haar situatieschets van 21 januari 2016- gevoerde zoektocht naar “een jaarlijks patroon in de bestellingen van december” (verslag, pag. 27-32) en betreffen onregelmatigheden die niet eerder aan de Raad van Bestuur bekend waren.

Ook voor die verschillende aankopen kan de verzoeker geen koppeling maken met een lessenplan of een agenda. De uitleg die hij geeft is daardoor niet te controleren. De Raad van Bestuur heeft, voortbouwend op het onderzoeksverslag, terecht besloten dat de gekochte hoeveelheden in redelijkheid niet verbruikt kunnen geweest zijn in het kader van zijn lessen.

5.5. Het tweede tuchtfeit is bewezen.

6.1. De derde tenlastelegging (gebruiken buiten de school van een ijsmachine en een gaarmachine zonder toestemming noch verwittiging) wordt door de verzoeker niet betwist. Hij verwijst wel naar een verspreid gebruik onder de leerkrachten.

6.2. Terecht heeft de Raad van Bestuur verwezen naar de evidentie dat het privé-gebruik van schoolmateriaal niet kan zonder toestemming, al was het maar omdat de verantwoordelijken te allen tijde zicht moeten houden op de goederen die zij beheren. Het feit dat ook anderen dezelfde overtreding begaan doet niets af aan het bestaan van de tuchtinbreuk; het kan hoogstens reden zijn voor enige mildheid bij het bepalen van de strafmaat.

7.1. De vierde tenlastelegging (het inladen, wellicht op 4 januari 2016, in zijn persoonlijk voertuig van goederen van het CVO) wordt door de Raad van Bestuur bewezen geacht op grond van verschillende getuigenverklaringen die genoteerd werden door de onderzoekscel. De verzoeker zelf heeft tegenover de onderzoekscel toegegeven dat hij op 4 januari 2016 in het CVO geweest is en toen zijn ‘persoonlijke spullen’ meegenomen heeft.

7.2. In haar verslag heeft de onderzoekscel gesteld dat niet met zekerheid vastgesteld is kunnen worden welke spullen de verzoeker in zijn wagen heeft geladen, maar wel dat het om ‘behoorlijk veel’ gerief ging. Mede afgaand op het feit dat de leraren ‘doorgaans weinig persoonlijk materiaal in hun keukens hebben liggen op een materiaalcoffer, een laptop of een boek na’ (verklaring leraar ..., pag. 39 verslag) heeft de onderzoekscel betwijfeld of een chef wel zoveel persoonlijke zaken in zijn keuken bewaart of moet bewaren en zich bijkomend afgevraagd

waarom de verzoeker reeds een week voor zijn vertrek en zonder een inventaris te maken of controle te vragen, zijn persoonlijke goederen kwam halen.

De Raad van Bestuur heeft, rekening houdend met de verklaringen van personeelsleden, beslist dat het ‘volstrekt onwaarschijnlijk is dat de massa goederen die hij vermoedelijk op 4 januari 2016 verkaste enkel privégoederen zouden zijn’. De Kamer van beroep treedt die redenering bij. Het vierde tuchtfeit is bewezen.

8.1. Met betrekking tot het vijfde tuchtfeit (onoordeelkundige uitspraken waardoor een aantal cursisten -40 op 55- zich niet meer inschreven voor het tweede semester 2015-2016) heeft de Raad van Bestuur op basis van het verslag van de onderzoekscel met recht en reden kunnen vaststellen dat de verzoeker niet betwist dat hij met zijn cursisten gesproken heeft over zijn overplaatsing naar een bureaujob en zijn transfer naar ... in het komende schooljaar (verslag, pag. 45), dat hij aan de cursisten inderdaad gemeld heeft dat hij het volledige semester afwezig zou zijn (pag. 44) -terwijl hij uiteindelijk reeds in april terugkeerde- en dat hij met hen gesproken heeft over zijn vervanging door ... (pag 45)- terwijl die vervanging op dat ogenblik nog helemaal niet zeker was-. Het spreekt voor zich dat die uitlatingen een domper konden zetten op het enthousiasme van de cursisten, die de verzoeker blijkbaar in groten getale bejubelden en sceptisch stonden tegenover de vervanger. Het is derhalve aannemelijk dat de dramatische terugval van het leerlingenaantal minstens voor een deel gekoppeld kan worden aan de ondoordacht negatieve, nodeloze en zelfs onjuiste uitlatingen van de verzoeker.

8.2. De vijfde tenlastelegging is bewezen.

9.1. De verzoeker betwist de proportionaliteit van de opgelegde tuchtstraf: hij heeft een verdienstelijke schoolcarrière achter de rug; de verwaarlozing van zijn administratieve taken is te wijten aan zijn gezondheidstoestand; in gelijkaardige zaken werd een minder zware straf opgelegd; hij heeft zich niet persoonlijk verrijkt.

9.2.1. De Raad van Bestuur heeft overwogen dat niet alle tuchtfeiten een ontslag verantwoorden: het gebruiken zonder toestemming van twee machines weegt, in vergelijking met de andere tenlasteleggingen, minder zwaar door; de

onmogelijkheid om precies aan te duiden wat de verzoeker op 4 januari 2014 uit de school ontvreemdde, maakt dat de vierde tenlastelegging op zich ook geen ontslag rechtvaardigt; de vijfde tenlastelegging bewijst dat de verzoeker zijn persoonlijke rancune verhaalt op de instelling waar hij werkt en illustreert de mate van ‘gehechtheid van de verzoeker aan het ...’. Daar tegenover staat het feit dat de verzoeker met een ingenieuze wijze van zelfbediening “op slinkse wijze verbruiksgoederen die voor het CVO bestemd waren ‘omgeleid’ heeft voor eigen nut”. De verantwoording die hij geeft voor het niet-insturen van menu’s en bestelbonnen is ‘volstrekt onzinnig’. Een personeelslid dat op “onbeschaamde wijze” goederen van het ... -goederen waarvoor de cursisten betaalden- voor eigen nut bestemt en daarvoor strategieën opzet, is een “bedrieger pur sang” en kan geen personeelslid van het GO! meer zijn. Dat de verzoeker een prima chef kan zijn, die lof en roem krijgt van zijn cursisten, doet daar niets aan af.

9.2.2. De Kamer van beroep onderschrijft die redenering volledig. De ernst van eerste twee tenlasteleggingen overschaduwde de drie andere.

De verzoeker heeft, ondanks aanmaning, de geldende voorschriften inzake de bestellingen niet nageleefd waardoor het bestuur geen controlemogelijkheid had over de bestemming van de aankopen; de verzoeker heeft goederen van hun normale bestemming afgewend. Beide inbreuken verantwoorden op zich een zware tuchtstraf: het bestuur kan niet dulden dat een leraar het controlesysteem op de uitgaven verhindert; bewust goederen, bestemd voor de cursisten, afwenden van hun normale bestemming staat gelijk met diefstal. Die feiten bezoedelen definitief de vertrouwensrelatie tussen bestuur en personeelslid en maken, -zo al niet elk op zich, in elk geval samen genomen- een verdere samenwerking onmogelijk. De Raad van Bestuur heeft het ontslag als de geëigende tuchtmaatregel naar voren geschoven. De Kamer van Beroep bevestigt die tuchtstraf.

9.2.3. Het verwijderen van de verzoeker uit het ambt maakt het overbodig in te gaan op een specifieke bestraffing voor de drie andere minder ernstig ingeschatte tuchtinbreuken.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals
gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en
plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het
gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op
10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 21 februari 2017;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van het ontslag,
met 10 stemmen voor en 3 stemmen tegen,

Enig artikel

De beslissing van de Raad van Bestuur van ... van 24 oktober 2016 waarbij ... de
tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 21 februari 2017.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT en de heren M. CASTELEYN, T. SCHURMANS, D. VAN HAVER en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw S. VANSPEYBROECK, mevrouw K. DE DIER en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE, R. VAN DER STRAETEN en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE